

защо-то чрезъ този свой постѣпокъ, освѣнъ гдѣ-то не е приносилъ никакъвъ вредъ на православна-та, Българска църква, той още е и мислилъ, че отрѣбване-то на еретици-тъ и за неѣ ще бѣде полезно. За това само той се съгласи да стори воля-та на папа-та, та да заслужи негово-то благоволеніе, съ помощъ-та на кое-то, както видѣхме, той се надаше да ся утвърди на нетвърди си тронъ. Измами се обаче, защото, кога законнии Български наследникъ Іоаннъ Асѣнъ се яви изъ Россія съ една малка дружина, народъ-тъ остави ненавистнии узурпаторъ и се прилѣпи къмъ синъ-тъ старого Асѣна. Борила не помогна папско-то благоволеніе, нито пакъ латинско-то пріятелство. — Той, оставенъ отъ народъ-тъ, иска спасеніе въ бѣгство и отетѣпи престолъ-тъ си Іоанну Асѣну. — Іоаннъ Асѣнъ съвсѣмъ събори папско-то вліяніе въ България. Отъ него ся начена новъ періодъ въ Исторія-та на Българската църва. —

ГЛАВА СЕДМА.

Учреждане-шо на Търновска-ша пашіаршія. Кръстоносекъ походъ прошивъ Іоанна Асѣня. Обласъ-ша на Търновска-ша пашіаршія. Търновски-шѣ пашіарси.

Въ прѣва-та половина на 13-тии вѣкъ обновено-то Българско царство се възвыси до една голѣма стѣпень, до каквато по прѣди само единъ пѣтъ бѣ достигало. Синъ-тъ на старии Асѣнъ, Іоаннъ Асѣнъ като отиваше по пѣтъ-тъ на отца си и на чичове-тъ си, увеличи тѣх-но-то достояніе извънъ, усили и го и прослави извънѣтрѣ, тѣй щото на негово врѣме Българско-то царство съ почтеніе се споменуваше отъ окрестнитѣ народи. Іоаннъ Асѣнъ отвори война съсъ Тодора Епирскаго, който во